

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010173
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619010173.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému V. H. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/32/2019 zo dňa 7. 8. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 11. novembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. H. a obžalovaného M. Y..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T 32/2019 zo dňa 7. 8. 2019 uznal obžalovaného V. H. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona č. 214/2019 Z. z. účinného od 1.8.2019 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a obžalovaných M. Y. a Y. V. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 214/2019 Z. z. účinného od 1.8.2019 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, že

dňa 7. novembra 2018 v čase od 18.00 hod. do 20.45 hod., v katastrálnom území obce Spišské Tomášovce, okres Spišská Nová Ves, po predchádzajúcej spoločnej dohode prišli na osobnom motorovom vozidle zn. BMW 320d na parkovisko vedľa penziónu Lesnica v rekreačnej oblasti Čingov, kde nezisteným spôsobom prekonaním 90 cm vysokého oplotenia vošli na dvor penziónu, odkiaľ vyšli na strechu vo výške 2,20 m od zeme, čím sa takto dostali na prvé poschodie penziónu, odkiaľ prešli na balkón izby č. 4, kde nezisteným predmetom vypáchili plastové okno, cez ktoré vnikli do priestorov dvojľôžkovej izby, ktorú v tom čase užívali S. X. a M. Z. a odcudzili z nej poškodenému M. Z. ruksak zn. Tactical Pro, v ktorom boli uložené veci bunda zn. Tilakstorm, multifunkčný nástroj zn. Leatherman repair, titánovú lyžičku, nomexovú kuklu, 3 ks termo tričiek, 1 ks termo spodky, finančná hotovosť 800 Kč a 100,- €, poškodenému S. X. ruksaky zn. Hawk a zn. Vans of the wall, v ktorých mal 1 ks notebook zn. Macbook pro s puzdrom zn. Marschall, nabíjačkou, Apple bluetooth klávesnicou, Apple bluetooth myšou, 1 ks osobný externý harddisk zn. Western Digital Elements v puzdre, 1 ks externý harddisk zn. Adata v puzdre, 1 ks externej nabíjačky zn. Axagon S10 v puzdre zn. Connect IT, 1 ks slúchadlá zn. Apple, 1 ks HUB rozvodky s napájacím káblom a adaptérom, 1 ks myš od počítača zn. Trust, 5 ks káblov rôznych druhov, 1 ks redukcia HDMI zn. Belkin, 1 ks foto brašňa zn. Case logic, 1 ks puzdro zn. HP, 1 ks puzdro zn. Marshall, rôzne kancelárske potreby a šnúrky, zväzok troch kľúčov s karabínou, slúchadlá zn. Marshall Monitor, SD kartu zn. Sandisk, USB kľúč z. Sandisk, nabíjačku na iPad, dvojkapsu na pás zn. Panavision, bezpečnostný kľúč a oblečenie, pričom v týchto ruksakoch boli uložené aj veci poškodenej spoločnosti JUMPCAT s. r. o. a to: 2 ks externé harddisky zn. Atomos, 2 ks čítačky kariet zn. SanDisk, 2 ks kódovacích staníc na HDD s prípojnými káblami, 2 ks plastových puzdier s 11 ks rôznych pamäťových kariet, 2 ks USB káblov HDMI, a veci poškodenej spoločnosti J&J JAKUBISKO

FILM EUROPE Production s. r. o. a to 1 ks externý harddisk zn. Adata s pripájacím káblom, pričom toho istého dňa časť z vecí nechali u družky obvineného M. Y. v Smižanoch a notebook zn. Macbook pro s príslušenstvom spoločne predali pri herni zv. Rio, v obci Likavka, okres Ružomberok a následne zisk z predaja spoločne prehrali v herni, čím spôsobili odcudzením vecí škodu poškodenému S. X. vo výške 1.145,71 €, poškodenému M. Z. vo výške 581,14 €, poškodenej spoločnosti JUMPCAT s. r. o. vo výške 5.266,55 €, poškodenej spoločnosti J&J JAKUBISKO FILM EUROPE Production s. r. o. vo výške 32,18 €, teda odcudzením vecí spôsobili celkovo škodu vo výške 7.025,58 € a poškodením okna spôsobili poškodenému Z. O. škodu vo výške 30 € a obvinený V. H. sa uvedeného konania dopustil hoci bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T 140/2016 zo dňa 25.04.2018, právoplatným dňa 25.04.2018 uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona a zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona.

Súd mu za to uložil :

obžalovanému V. H. podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona účinného od 1.8.2019 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona mu uložil ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona v trvaní 2 rokov.

Obžalovanému M. Y. podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona účinného od 1.8.2019 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému Y. V. podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona účinného od 1.8.2019 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu mu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaným V. H., M. Y. a Y. V. bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému S. X., nar. X.XX.XXXX v V., bytom V., ul. L. XXX/X škodu za odcudzené veci, ktoré neboli vrátené v sume 302,50 €, poškodenému M. Z., nar. X.X.XXXX v G., bytom G., S. XX, P. republika škodu z titulu odcudzených vecí a finančnej hotovosti spolu vo výške 581,14 €, poškodenému Z. O., nar. XX.X.B. v Spišskej J. I., bytom N., L. K. XXXX/X škodu vo výške 30 € z titulu poškodenia okna.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces poškodenú spoločnosť JUMPCAP, s.r.o., so sídlom Bratislava, Tomášikova 10/f, IČO: 46644423. Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces poškodeného Z. O., nar. XX.X.XXXX v N. J. I., bytom N., L. K. XXXX/X.

Proti tomuto rozsudku zahlásili odvolanie obžalovaní V. H. a M. Y. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 7. 8. 2019.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný V. H. uviedol, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti odvolaním napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že zo spáchania skutku bol on a obžalovaný M. Y. usvedčený výpoveďou spoluobžalovaného Y. V.. Na tomto základe je postavené celé odôvodnenie, je to jediný priamy dôkaz voči jeho osobe a osobe M. Y.. Priznanie viny obžalovaného Y. V. považuje za účelové s úmyslom vyhnúť sa uloženiu nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Súd skonštatoval, že obžalovaný Y. V. zmeny vo svojich výpovediach presvedčivo a logicky zdôvodnil, s čím nesúhlasí a to hlavne preto, lebo uviedol, že samotné priznanie dňa 13.11.2018 a 06.03.2019 urobil pod nátlakom, pričom tento nátlak nebol do dnešného dňa preukázaný - malo k nemu dôjsť najneskôr v mesiaci júl (dva týždne pred hlavným pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 07.08.2019) a do dnešného dňa, t.j. 03.09.2019 nebolo vo veci vznesené obvinenie žiadnej osobe - dokonca ani spoluobžalovanému M. Y., ktorého obžalovaný Y. V. priamo označil. Nátlak na svoju osobu nikde neoznámil, nepodal žiadne

trestné oznámenie, iba s ním vyrukoval v čase, kedy sa rozhodovalo o jeho vine a následnom uložení trestu. Má zato, že teória obžalovaného Y. V. je nelogická aj z dôvodu, že dňa 13.11.2019 pri previerke na mieste samom sám uviedol, že trestný čin krádeže spáchal sám, pričom z jeho výpovede nevyplýva, aby k nátlaku na jeho osobu malo dôjsť už na začiatku konania - keďže nátlak po prvýkrát uviedol až na súde. Na konfrontácii, ktorá sa konala dňa 06.03.2019 v ÚVV Košice obžalovaný detailne popísal skutok, ktorý spáchal.

Poukázal aj na výpoveď svedkyne S. K. a podľa jeho názoru výpoveď obžalovaného Y. V. sa nezakladá na pravde, nakoľko vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že notebook odpredali za 50 eur, tak mu to bolo povedané. Táto výpoveď je v priamom rozpore s výpoveďou svedka S. H., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2019, že prišli za ním tí dvaja - M. (obžalovaný M. Y.) a ten Y., ktorého videl vtedy po prvýkrát (obžalovaný Y. V.), že tam boli len oni dvaja a im aj odovzdal peniaze za predaný notebook, buď jednému alebo druhému. Tieto výpovede dosvedčujú väčšiu účasť obžalovaného Y. V. na spáchaní trestného činu, ako sa sám priznal. Je teda zrejmé, že priznanie viny bolo zo strany obžalovaného Y. V. účelové s úmyslom vyhnúť sa nepodmienečnému trestu, zbaviť sa viny za spáchanie skutku krádeže a poškodiť spoluobžalovaných.

Trvá na svojej výpovedi, kedy uviedol, že v čase krádeže na Čingove nebol, bol doma a potom v Smižanoch pri večierke, kde stretol obžalovaného Y. V., s ktorým potom šiel prediť jeho veci do Ružomberka. Zároveň poukázal aj na všetky svoje doterajšie vyjadrenia a argumenty, ktoré v priebehu trestného konania uviedol on alebo jeho obhajca.

Jediným priamym dôkazom voči jeho osobe je výpoveď obžalovaného Y. V., ktorá je preukázateľne účelová a nedôveryhodná, teda z vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Má za to, že jeho vina nebola riadne preukázaná, teda nebolo bez dôvodných pochybností určiť, že skutok spáchal a v takom prípade musí súd rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t.zn. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby;

§ 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku pre chyby napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie;

§ 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku, ak je uložený trest neprimeraný, vo veci sám rozhodol a zmenil rozsudok súdu prvého stupňa alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný M. Y. uviedol, že súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že zo spáchania skutku bol on a obžalovaný V. H. usvedčený výpoveďou spoluobžalovaného Y. V.. Na tomto základe je postavené celé odôvodnenie, je to jediný priamy dôkaz voči jeho osobe a osobe V. H.. Priznanie viny obžalovaného Y. V. považuje za účelové s úmyslom vyhnúť sa uloženiu nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Súd skonštatoval, že obžalovaný Y. V. zmeny vo svojich výpovediach presvedčivo a logicky zdôvodnil, s čím nesúhlasí a to hlavne preto, lebo uviedol, že samotné priznanie dňa 13.11.2018 a 06.03.2019 urobil pod nátlakom, pričom tento nátlak nebol do dnešného dňa preukázaný - malo k nemu dôjsť najneskôr v mesiaci júl (dva týždne pred hlavným pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 07.08.2019) a do dnešného dňa, t.j. 03.09.2019 nebolo vo veci vznesené obvinenie nikomu, ani jemu, hoci bol obžalovaným Y. V. priamo označený. Nátlak na svoju osobu nikde neoznámil, nepodal žiadne trestné oznámenie, iba s ním vyrukoval v čase, kedy sa rozhodovalo o jeho vine a následnom uložení trestu. Má zato, že teória obžalovaného Y. V. je nelogická aj z dôvodu, že dňa 13.11.2019 pri previerke na mieste samom sám uviedol, že trestný čin krádeže spáchal sám, pričom z jeho výpovede nevyplýva, aby k nátlaku na jeho osobu malo dôjsť už na začiatku konania - keďže nátlak po prvýkrát uviedol až na súde. Na konfrontácii, ktorá sa konala dňa 06.03.2019 v ÚVV Košice obžalovaný detailne popísal skutok, ktorý spáchal.

Poukázal aj na výpoveď svedkyne S. K. a podľa jeho názoru výpoveď obžalovaného Y. V. sa nezakladá na pravde, nakoľko vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že notebook odpredali za 50

eur, tak mu to bolo povedané. Táto výpoveď je v priamom rozpore s výpoveďou svedka S. H., ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2019, že prišli za ním tí dvaja - on (obžalovaný M. Y.) a ten Y., ktorého videl vtedy po prvýkrát (obžalovaný Y. V.), že tam boli len oni dvaja a im aj odovzdal peniaze za predaný notebook, buď jednému alebo druhému. Tieto výpovede dosvedčujú väčšiu účasť obžalovaného Y. V. na spáchaní trestného činu, ako sa sám priznal. Je teda zrejmé, že priznanie viny bolo zo strany obžalovaného Y. V. účelové s úmyslom vyhnúť sa nepodmienečnému trestu, zbaviť sa viny za spáchanie skutku krádeže a poškodiť spoluobčanov.

Trvá na svojej výpovedi, kedy uviedol, že v penzióne Lesnica nebol kradnúť, pretože v dobe skutku sa nachádzal doma. Zavolať mu obžalovaný Y. V. s tým, že potrebuje číslo na Píďa (svedok S. H.), lebo potrebuje niečo predať. Následne po neho prišiel obžalovaný Y. V. spolu s obžalovaným V. H. a šli do Ružomberka. Zároveň poukázal aj na všetky svoje doterajšie vyjadrenia a argumenty, ktoré v priebehu trestného konania uviedol on alebo jeho obhajca.

Jediným priamym dôkazom voči jeho osobe je výpoveď obžalovaného Y. V., ktorá je preukázateľne účelová a nedôveryhodná, teda z vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Má za to, že jeho vina nebola riadne preukázaná, teda nebolo bez dôvodných pochybností určiť, že skutok spáchal a v takom prípade musí súd rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t. zn. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Zároveň považuje za nesprávne a nezákonné rozhodnutie súdu o nepoužití ustanovenia § 39 Tr. zák., nakoľko v odôvodnení poukazuje na jeho trestnú činnosť, avšak zároveň uvádza, že jeho odsúdenia nemajú právny význam. Má zato, že jeho trestnú činnosť, vzhľadom na udelenie amnestie a odsúdenie cudzozemským štátom súd nemá prihliadať, teda aplikácia ustanovenia § 39 Tr. zák. je, v prípade uznania jeho osoby za vinnú aj odvolacím súdom, dôvodná.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby;

§ 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku pre chyby napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie;

§ 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, pretože je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku, ak je uložený trest neprimeraný, vo veci sám rozhodol a zmenil rozsudok súdu prvého stupňa alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaných nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaných.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovania a v napadnutom rozsudku veľmi podrobne poukázal na výpovede obžalovaných V. H. a M. Y., ako aj na výpovede svedkov S. H., S. K. Z. X. a okresný súd taktiež podrobne vyhodnotil aj usvedčujúcu výpoveď už odsúdeného Y. V..

Krajský súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné a vyčerpávajúce odôvodnenie v napadnutom rozsudku a aj krajský súd dospel k záveru, že obidvaja obžalovaní boli bez akýchkoľvek pochybností usvedčení usvedčujúcou výpoveďou spoluobžalovaného Y. V., u ktorého rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Okresný súd správne a zákonne vyhodnotil aj listinné dôkazy, ktoré podrobne rozobral v napadnutom rozsudku, z ktorých vyplýva a to konkrétne zo zápisnice o vydaní vecí, že obžalovaný M. Y. vydal polícii časť vecí poškodených a ďalej, ako to vyplýva zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky s príslušnou fotodokumentáciou zo dňa 10. 11. 2018 u Z. X., tento dobrovoľne vydal odcudzené veci a to notebook zn. Macbook pro s myšou, klávesnicou, nabíjačkou a puzdrom čiernej farby a tieto veci boli vrátené poškodeným a to S. X., N. Z. a O. Z..

Okresný súd sa v neposlednom rade aj dôsledne vysporiadal s osobnou obhajobou obžalovaných V. H., ako aj M. Y. a aj podľa názoru odvolacieho súdu správne a zákonne vyhodnotil ako nevierohodnú výpoveď vtedajšej družky M. Y..

V súvislosti s takto vykonaným dokazovaním krajský súd poukazuje aj na samotné vyjadrenie obžalovaného M. Y., ako aj obžalovaného V. H. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. 11. 2019, kde obidvaja obžalovaní sa vyjadrili, že ľutujú čo sa stalo, priznávajú sa ku všetkému a žiadajú, aby toto ich priznanie odvolací súd vyhodnotil pri ukladaní miernejšieho trestu, ako im uložil okresný súd.

V súvislosti s týmito vyjadreniami obidvoch obžalovaných krajský súd ich priznanie tak, ako sa vyjadrili na verejnom zasadnutí nevyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. I/ Tr. zák., t. j. že sa priznali a trestný čin úprimne oľutovali, pretože ich vyjadrenie pred odvolacím súdom nespĺňalo zákonné podmienky ustanovenia § 36 písm. I/ Tr. zák.

Obžalovaní V. H. a M. Y. v rámci svojich záverečných návrhov v rámci odvolania síce vyjadrovali svoju ľútosť a uviedli, že sa priznávajú ku všetkému, čo však krajský súd nekvalifikoval ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. I/ Tr. zák., pretože ich vyjadrenie o priznaní sa a najmä o prejavení ľútosti vyhodnotil len v záujme dosiahnutia jediného cieľa a to, aby krajský súd znížil nepodmienečné tresty u obidvoch obžalovaných.

Z týchto dôvodov preto krajský súd, keďže nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaných, v celom rozsahu sa stotožnil aj s uloženými trestami u obžalovaného V. H., ako aj u obžalovaného M. Y..

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd pri ukladaní trestoch u obidvoch obžalovaných vychádzal dôsledne z ustanovenia § 31 Tr. zák. a § 34 ods. 1, 5 Tr. zák., t. j. podrobne a zákonným spôsobom ich odôvodnil. Ani v tomto smere odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu a v celom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom okresného súdu o uložení nepodmienečných trestov u obidvoch obžalovaných, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, uložené tresty sú zákonné, náležité odôvodnené a v súlade so základnými zásadami ukladania trestov v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, ktoré podrobne rozobral okresný súd.

Okresný súd sa dôsledne zaoberal ustanovením § 34, § 36 a § 37 Tr. zák. pri hodnotení osoby obžalovaného V. H. a obžalovaného M. Y.. Aj podľa názoru krajského súdu správne dospel k záveru, že vzhľadom k osobám obžalovaných zistil iba pritažujúce okolnosti a keďže u obžalovaných prevažoval pomer pritažujúcich okolností, okresný súd sa dôsledne riadil ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. a tresty ukladal v rozpätí zákonom stanovenej trestnej sadzby zvýšenej na dolnej hranici o jednu tretinu. Ani v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu, pretože okresný

súd uložené tresty zákonným spôsobom odôvodnil a veľmi podrobne pri ukladaní trestov vyhodnotil aj osoby obidvoch obžalovaných a ich predchádzajúcu trestnú činnosť, na ktorú podrobne poukázal v napadnutom rozsudku pri odôvodnení osôb obžalovaných.

Krajský súd v stručnosti, keďže si osvojil zákonným spôsobom vyhodnotené osoby obžalovaných poukazuje na zistenú skutočnosť u obžalovaného V. H. a to konkrétne na odsúdenie 1T/66/2016 Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým rozsudkom bol uložený súhrnný nepodmienečný trest v trvaní 4 rokov, z výkonu ktorého bol 6. 9. 2018 podmienene prepustený uznesením 7Pp/47/2018 Okresného súdu Košice I so skúšobnou dobou dvoch rokov, t. j. do 6. 9. 2020.

Obdobne obžalovaný M. Y. bol odsúdený, na čo okresný súd podrobne poukázal v napadnutom rozsudku, a naposledy v roku 2016 cudzozemským súdom k podmienčenému trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou 5 rokov, t. j. 8. 7. 2021 pre trestný čin krádeže.

Z týchto zákonných zistených skutočností vyplýva, že obidvaja obžalovaní páchali teraz posudzovanú trestnú činnosť v skúšobných dobách pre inú majetkovú trestnú činnosť, za ktorú boli právoplatne odsúdení. Aj z toho dôvodu zo zákona prichádzalo do úvahy uloženie len nepodmienečných trestov odňatia slobody a nie ukladanie trestov podmienenečných tak, ako sa domáhali obžalovaní.

Z týchto dôvodov preto krajský súd uložené nepodmienečné tresty u obidvoch obžalovaných považuje za zákonné a preto neakceptoval obhajobné námietky obidvoch obžalovaných do uložených nepodmienečných trestov, pretože ich vyhodnotil ako právne irelevantné.

Zákonný je aj výrok o zaradení obidvoch obžalovaných pre výkon trestu, pretože okresný súd aj tento výrok veľmi podrobne odôvodnil a krajský súd ani pri tomto výroku nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

Okresný súd uložil obžalovanému V. H. aj ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov a to na posilnenie účelu trestu a pokračujúcej resocializácie po výkone trestu, keďže obžalovaný už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody pre takýto trestný čin a to vzhľadom k osobe obžalovaného a s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života. Aj podľa názoru krajského súdu tento výrok je opodstatnený a je v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 Tr. zák. a § 78 od. 1 Tr. zák.

Okresný súd po uznaní viny u obidvoch obžalovaných, ako už aj u odsúdeného Y. V. správne a zákonne rozhodol o nárokoch poškodených a výrok o náhrade škody veľmi podrobne odôvodnil v napadnutom rozsudku. V tomto smere síce nebolo podané odvolanie do výroku o náhrade škody ani zo strany obžalovaných, ani zo strany poškodených, ani prokurátora, ale keďže krajský súd preskúmaval na podklade podaných odvolaní obžalovaných V. H. a M. Y. všetky výroky napadnutého rozsudku, preskúmal aj tento výrok a ako už vyššie uviedol, výrok o náhrade škody je úplne v zhode so zákonom, pretože okresný súd zákonným spôsobom vykonal potrebné dokazovanie k uplatňovaným nárokom a jednotlivé nároky poškodených, ako aj celkový samotný výrok o náhrade škody veľmi podrobne odôvodnil v napadnutom rozsudku.

Keďže krajský súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu vo vzťahu k výroku o náhrade škody, v celom rozsahu si osvojuje zákonné a podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku aj sa poukazom na vyššie citovanú judikatúru Ústavného súdu SR č. I. ÚS 141/04 a k správne zákonnému odôvodneniu výroku o náhrade škody nemá čo doplniť, pretože tento výrok je v celom rozsahu zákonný, jasný a zrozumiteľný.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.